

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
חצי לוג שמן לתודה.												■	<	פס.
מה תלמוד לומר בשמן בשמן שני פעמים? אילו לא נאמר אלא בשמן אחד, הייתי אומר: הרי הוא ככל המנחות ללוג, עכשיו שכתב בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מעטו ריבוי אחר ריבוי, חד ריבוי הוא	תניא, רבי עקיבא:											■	◇	פס.
אלא, אילו לא נאמר בשמן כל עיקר, הייתי אומר: הרי הוא ככל המנחות ללוג, עכשיו שנאמר בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי, ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט, מעטו הכתוב לחצי לוג.												■	◇	פס.
יכול יהא חצי לוג זה מתחלק לשלשת מינין, לחלות ולרקיקין ולרביכה?												■		פס.
כשהוא אומר בשמן ברביכה, שאין ת"ל, ריבה שמן לרביכה, הא כיצד? מביא חצי לוג שמן וחוציחו, [חציין] לחלות ולרקיקין וחצי לרביכה.												■	◇	פס.
עקיבא, אם אתה מרבה כל היום כולו בשמן בשמן איני שומע לך, אלא, חצי לוג שמן לתודה ורביעית שמן לנזיר ואחד עשר יום שבין נדה לנדה - הלכה למשה מסיני.	אמר לו רבי אלעזר בן עזריה:											■	◇	פס.
בלוג היה מודד.												■	<	פס.
במצורע עני כתיב עשרון בלול ולוג, לימד על עשרון שטעון לוג, דברי חכמים	ת"ר: [חכמים]											■	◇	פס.
אפי' מנחה של ששים עשרונים אין לה אלא לוגה, שנאמר: למנחה ולוג שמן.	רבי נחמיה ורבי אליעזר:											■	◇	פס.
ורבי נחמיה ור' אליעזר האי עשרון בלול ולוג מאי עבדי ליה?												■		פס.
ההוא לגופיה, דקא אמר רחמנא: לייתי חד עשרון.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]											!	◇	פס.
ואידך?												■		פס.
לגופיה לא צריך, מדגלי רחמנא גבי מצורע ג' קרבנות וג' עשרונות, הכא דחד קרבן חד עשרון.	[חכמים]											!	◇	פס.
ואידך?												■		פס.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות, אימא לא ליבעי מינה כלל.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]											!	◇	פס.
ואידך?												■		פס.
לגמרי לא אשכחן.	[חכמים]											!	◇	פס.
ורבנן האי למנחה ולוג שמן מאי עבדי ליה?												■	◇	פס.
ההוא, למתנדב מנחה שלא יפחות מדבר הטעון לוג, ומאי ניהול? עשרון.	[חכמים]											!	◇	פס.
ואידך?												■		פס.
תרתיה שמעת מינה.	[רבי נחמיה ורבי אליעזר]											!	◇	פס.
ששה לפר, ארבעה לאיל, שלשה לכבש.												■	<	פס.
מגלן?												■		פס.
דכתיב: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר, הין תריסר לוגי הויין, דכתיב: שמן זית הין, וכתיב: שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם, זה בגימטריא תריסר הויין.												!	◇	פס.
שלשה ומחצה למנורה, חצי לוג לכל נר.												■	<	פס.
מנא הני מילי?												■		פס.
מערב עד בקר - תן לה מדה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר. דבר אחר: מערב עד בקר - אין לך עבודה שכשירה מערב עד בקר אלא זו בלבד, ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא.	דתנו רבנן:											■	!	◇
מלמעלה למטה שיערו	איכא דאמרי:											■	◇	פס.
ממטה למעלה שיערו.	ואיכא דאמרי:											■	◇	פס.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

מנחות-שתי מדות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאן דאמר ממטה למעלה שיערו, התורה חסה על ממונן של ישראל												פס' 1
ומאן דאמר ממעלה למטה שיערו, אין עניות במקום עשירות.												פס' 2
מערבין נסכי פרים בנסכי אילים, נסכי כבשים בנסכי כבשים, של יחיד בשל ציבור, של יום בשל אמש												פס' 3
אבל אין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים, ואם בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו - כשרים, אם עד שלא בלל - פסול.												פס' 4
הכבש הבא עם העומר, אע"פ שמנחתו כפולה לא היו נסכיו כפולים.												פס' 5
והקטירו - שלא יערב חלבם בחלבים	ורמינהו:											פס' 6
אם נתערבו קא אמר.	רבי יוחנן:											פס' 7
אי הכי, ואין מערבין נסכי כבשים בנסכי פרים ואילים, ואפי' נתערבו נמי לא, והא מדקתני סיפא: בללן אלו בפני עצמן ואלו בפני עצמן ונתערבו - כשרין, מכלל דרישא לכתחלה קא אמר												פס' 8
מערבין יינן אם נתערב סלתן ושמןן.	אביי:											פס' 9
ויינן לכתחלה לא?												פס' 10
במה דברים אמורים - בסלת ושמן, אבל יין מערבין	והתניא:											פס' 11
היכא דהוקטר סלתן ושמןן - מערבין יין לכתחלה, היכא דלא הוקטר, אם נתערב סלתן ושמןן - מערבין נמי יינן, ואם לאו - אין מערבין, דלמא אתי לאיערוכי סלת ושמן לכתחלה.	אלא אמר אביי:											פס' 12
כבש הבא עם העומר.												פס' 13
ומנחתו שני עשרונים - לימד על כבש הבא עם העומר שמנחתו כפולה.	ת"ר:											פס' 14
יכול כשם שמנחתו כפולה כך יינו כפול? תלמוד לומר: ונסכו יין רביעית ההין.												פס' 15
יכול לא יהא יינו כפול שאינו נבלל עם מנחתו, אבל יהא שמנו כפול שנבלל עם מנחתו? ת"ל: ונסכו, כל נסכיו לא יהו אלא רביעית.												פס' 16
מאי תלמודא?												פס' 17
כתיב ונסכו וקרינן ונסכו, כיצד? נסכה דמנחה כנסכו דיון, מה יין רביעית, אף שמן נמי רביעית.	רבי אלעזר:											פס' 18
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו טעון נסכים, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו.	רבי יוחנן:											פס' 19
אלא מנחתו, כבש הבא עם העומר ששחטו שלא לשמו והוא מנחתו כפולה, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו ותמיד של שחר ששחטו שלא לשמו יהא טעון שני גזירין ככהן אחד, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו ותמיד של בין הערבים ששחטו שלא לשמו יהא טעון שני גזירין בשני כהנים, שאם אי אתה אומר כן, פסלתו	מתקיף לה רב מנשיא בר גדא:											פס' 20
אין ה"ג												פס' 21
הא לא חשיב להו												פס' 22
חדא מינייהו נקט.	אלא אמר אביי:											פס' 23
בשלמא הגך עלולת נינהו, אי לא חזו לעולת חובה קרבי לעולת נדבה, אלא הכא אי לא מוקמית ליה במילתיה, אשם נדבה מי איכא?	רבי אבא:											פס' 24